

Wytyczne CSDDD - konsultacje publiczne Komisji Europejskiej

MATERIALITY Sp. z o.o. – złożona odpowiedź i rozwinięty komentarz

Włączanie należytej staranności do odpowiednich polityk i systemów zarządzania ryzykiem

Pytanie 1

Biorąc pod uwagę doświadczenia Państwa firmy w zakresie włączania należytej staranności (lub plany jej włączenia) do odpowiednich polityk ładu korporacyjnego, które polityki uważają Państwo za najistotniejsze?

Odpowiedź złożona

Najistotniejsze są Kodeks postępowania dostawców i polityka zakupowa, w tym kryteria wyboru dostawców oraz zasady ich wstępnej i okresowej weryfikacji, a także procedura zarządzania ryzykiem. Należyta staranność powinna zostać włączona również do operacyjnych procedur i instrukcji HR stosowanych na co dzień, w tym kodeksów postępowania, procedur antydyskryminacyjnych i antymobbingowych oraz procedur skargowych. Dla wdrożenia kluczowe są praktyczne procedury, a nie wyłącznie polityki wysokiego szczebla.

Negatywne skutki dla praw człowieka (w tym praw pracowniczych) oraz dla środowiska

Pytanie 2

Czy uważają Państwo, że wytyczne powinny zawierać przykłady negatywnego wpływu na prawa człowieka (w tym prawa pracownicze) lub na środowisko? Dla jakich najistotniejszych rodzajów wpływu takie przykłady są potrzebne? Proszę wyjaśnić.

Odpowiedź złożona

Tak. Zasadnicza trudność ma charakter interpretacyjny: jaki próg musi zostać przekroczony, aby dana sytuacja kwalifikowała się jako negatywny skutek w rozumieniu załącznika? Zamiast poprzestawać na wyliczeniu naruszeń, wytyczne powinny szerzej wyjaśnić kryteria kwalifikacyjne i zilustrować je szczegółowymi, zestawionymi parami przykładami dla każdego istotnego punktu załącznika, obejmującymi zarówno przypadki objęte zakresem, jak i przypadki pozostające poza nim. Każda sytuacja musi nadal podlegać indywidualnej ocenie; przykłady mają ją ukierunkowywać, a nie zastępować sztywnym testem.

Rozwinięcie

Przykłady uważamy za jeden z najbardziej użytecznych elementów, jakie mogą znaleźć się w wytycznych, a w szczególności wskazujemy prawo do czystego, zdrowego i zrównoważonego środowiska, uznane przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 2022 r. Punkt 15 części I załącznika nie zakazuje degradacji środowiska jako takiej: obejmuje wymierną degradację wyłącznie wtedy, gdy skutkuje ona jednym z pięciu następstw wymienionych w lit. a)–e): znaczącym ograniczeniem zasobów naturalnych potrzebnych do zachowania i produkcji żywności, utratą dostępu do bezpiecznej i czystej wody pitnej, utrudnionym dostępem do urządzeń sanitarnych, szkodą dla zdrowia, bezpieczeństwa lub normalnego użytkowania gruntów albo znaczącym negatywnym wpływem na usługi ekosystemowe.

Wynikają z tego konsekwencje praktyczne, którymi wytyczne powinny się zająć. W szczególności pojęcia progowe: „wymierna” degradacja, „znaczące” ograniczenie zasobów i „znaczny” wpływ na usługi ekosystemowe nie są nigdzie zdefiniowane, co pozostawia duże wątpliwości interpretacyjne.

Przykłady powinny przede wszystkim obejmować przypadki nierozpoznawalne na pierwszy rzut oka. Koncentrowanie się na sytuacjach najbardziej oczywistych i jaskrawych niewiele wnosi; przedsiębiorstwa potrzebują opisu sytuacji mniej jednoznacznych, ale równocześnie takich z którymi rzeczywiście spotykają się w szerszym zakresie. Każdy przykład powinien być przypisany do konkretnego punktu Załącznika i skonstruowany wokół kryteriów kwalifikacyjnych: co przesądza o objęciu zakresem, a co z niego wyłącza.

Pytanie 3

Jeżeli stosują już Państwo należytą staranność przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju w swoim łańcuchu wartości, czy dysponują Państwo określonym zestawem wskaźników do identyfikowania i monitorowania negatywnych skutków wymienionych w Załączniku? Jeśli tak, czy opracowano je wewnętrznie, czy opierają się na źródłach zewnętrznych? Proszę podać kilka przykładów oraz źródła danych.

Odpowiedź złożona

Wskaźniki powinny łączyć dowody na to, że systemy należytej staranności są w stanie identyfikować negatywne skutki i zarządzać im, z miarami służącymi monitorowaniu rezultatów dla ludzi. Powinny oceniać jakość procesu i istotną z punktu widzenia ryzyka zmianę zachowań, a nie jedynie zliczać audyty czy szkolenia. Przy ich projektowaniu należy angażować interesariuszy oraz zestawiać dane operacyjne, pracownicze, pochodzące z mechanizmów skargowych, od organizacji społeczeństwa obywatelskiego i ze źródeł publicznych. Wskaźniki stosowane na potrzeby CSDDD i ESRS powinny być spójne, przy czym większy poziom szczegółowości może być wykorzystywany wewnętrznie.

Identyfikacja negatywnych skutków

Pytanie 4

Jakie narzędzia okazały się szczególnie pomocne przy przeprowadzaniu analizy obszarów ryzyka w działalności Państwa przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i partnerów biznesowych? Jakie podejścia lub rozwiązania mogłyby pomóc w realizacji tych wymogów w sposób efektywny kosztowo?

Odpowiedź złożona

Do użytecznych narzędzi należą mechanizmy skargowe, ocena podwójnej istotności oraz weryfikacja, ocena punktowa i ankiety dostawców prowadzone przed nawiązaniem współpracy i okresowo w jej trakcie. Aby ograniczyć koszty, UE mogłaby stworzyć bezpłatne narzędzie wzorowane na holenderskim CSR Risk Check, lecz szersze: jedno przeszukiwalne źródło łączące ryzyka krajowe, sektorowe i produktowe z rejestrami zarzutów, ustaleń inspekcji i potwierdzonych naruszeń, opatrzoną informacją o statusie. Pozwoliłoby to uniknąć powielania badań i zakupu tych samych danych.

Pytanie 5

Jakie narzędzia okazały się szczególnie pomocne przy przeprowadzaniu „szczegółowej oceny” w obszarach, w których stwierdzono największe prawdopodobieństwo wystąpienia najdotkliwszych negatywnych skutków? Jakie podejścia lub rozwiązania mogłyby pomóc w realizacji tych wymogów w sposób efektywny kosztowo?

Odpowiedź złożona

Do szczególnie pomocnych metod należą wywiady z pracownikami prowadzone poza terenem zakładu, w ich własnym języku i bez udziału przełożonych, które pozwalają wykryć opłaty rekrutacyjne, bezprawne potrącenia i pracę przymusową. Należy je łączyć z audytami niezapowiedzianymi lub zapowiadanyymi w wąskim oknie czasowym; przeglądem list płac i ewidencji czasu pracy zestawionym z relacjami pracowników; wizytami z udziałem lokalnego eksperta lub organizacji działającej w regionie; oraz analizą danych z mechanizmu skargowego.

Pytanie 6

Jakie narzędzia okazały się szczególnie pomocne w identyfikowaniu pośrednich partnerów biznesowych w łańcuchu działalności?

Odpowiedź złożona

Identyfikacja pośrednich partnerów wymaga zwykle łączenia wielu źródeł: rejestrów przedsiębiorstw i beneficjentów rzeczywistych; danych o handlu i śledzeniu transportu towarów; certyfikatów pochodzenia i deklaracji materiałowych; danych przewidzianych rozporządzeniem EUDR; oraz szeroko rozumianego białego wywiadu (OSINT). Obecnie żadne dostępne źródło nie jest kompletne ani konsekwentnie wiarygodne. Potrzebny jest standard mapowania łańcuchów dostaw, który poprawi identyfikowalność i ujednolici komunikację.

Rozwinięcie

Źródła, które w praktyce warto łączyć, to: rejestry przedsiębiorstw, takie jak OpenCorporates i rejestry krajowe, pomagające ustalić właścicieli i powiązania między spółkami; bazy danych o handlu i transporcie, które mogą ujawnić relacje między nadawcami a odbiorcami towarów; dokumentacja produktowa i materiałowa, w tym certyfikaty pochodzenia, deklaracje materiałowe oraz informacje wymagane przez REACH i EUDR; a także strony internetowe, ogłoszenia o pracę i media społecznościowe, które mogą wskazywać zakłady, podwykonawców, klientów lub podmioty powiązane.

Jest to praca białym wywiadem, składana z wielu źródeł, z których żadne nie jest kompleksowe. To właśnie tę lukę prosimy Komisję o zaadresowanie: standard mapowania łańcuchów dostaw wsparłby co najmniej spójną komunikację między partnerami w zakresie identyfikowalności.

Pytanie 7

Czy podczas gromadzenia informacji na potrzeby analizy obszarów ryzyka lub „szczegółowej oceny” napotkali Państwo przeszkody prawne albo konflikty wynikające z prawa państw trzecich? Przedsiębiorstwa i interesariusze proszeni są o wskazanie barier, które mogą napotykać przy wdrażaniu należytej staranności w państwach trzecich.

Odpowiedź złożona

Ograniczenia dotyczące niezależnych związków zawodowych i społeczeństwa obywatelskiego sprawiają, że w niektórych państwach nie istnieje wiarygodny przedstawiciel pracowników, z którym można prowadzić konsultacje; najwyraźniejszym przykładem jest Chińska Republika Ludowa. Ryzyko dla rozmówców nie stanowi ograniczenia prawnego, lecz jest konsekwencją reżimu, ponieważ kontakt z zagranicznym audytorem może narazić pracownika na działania odwetowe.

Pytanie 8

Jakie dane obecnie gromadzone przez administrację publiczną mogą być szczególnie użyteczne dla skutecznej należytej staranności? Czy uważają Państwo, że dostęp do takich danych powinien zostać ułatwiony?

Odpowiedź złożona

Wyniki kontroli inspekcji pracy wskazujące podmiot i rodzaj naruszenia; zaległości podatkowe i składkowe; rejestry agencji zatrudnienia; beneficjenci rzeczywiści; pozwolenia, sankcje, wypadki. Podobnie jak w przypadku krajowych rejestrów dłużników, przedsiębiorstwa weryfikujące partnerów powinny mieć możliwość dostępu do danych w jednym przeszukiwalnym źródle unijnym.

Pytanie 9

Proszę wskazać metody należytej staranności lub inne działania, które uważają Państwo za najbardziej użyteczne i opłacalne w identyfikowaniu negatywnych skutków w łańcuchach wartości. Jakie są zalety i wady tych podejść pod względem efektywności kosztowej?

Zaznaczone opcje

- Angażowanie interesariuszy
- Weryfikacja przez stronę trzecią
- Informacje od dostawców usług w zakresie zrównoważonego rozwoju
- Korzystanie z mediów oraz raportów NGO i innych niezależnych źródeł
- Inne metody

Odpowiedź złożona

Weryfikacja przez niezależną stronę trzecią ma największą wagę, ale jest efektywna kosztowo wyłącznie wtedy, gdy jeden audyt zakładu służy wielu odbiorcom. Dostawcy komercyjni działają szybko, jednak kupujący rzadko wiedzą, co stoi za oceną punktową; metodyki różnią się między sobą i rzadko są ujawniane. Raporty organizacji pozarządowych i organizacji zajmujących się prawami człowieka są dostępne bezpłatnie i docierają do społeczności, których nie opisuje żadne inne źródło. Skargi jako źródło wiążą się z najniższymi kosztami i ujawniają to, czego nie pokazują inne źródła, ale tylko tam, gdzie mechanizm cieszy się zaufaniem i zapewnia ochronę przed działaniami odwetowymi. Należy łączyć więcej niż jedno źródło.

Czynniki ryzyka

Pytanie 10

Jakie przykłady źródeł informacji są szczególnie użyteczne oraz w jakich obszarach, sektorach lub dla jakich skutków dostrzegają Państwo lukę w udokumentowanych czynnikach ryzyka? Czy dostęp do takich danych powinien zostać ułatwiony, np. poprzez scentralizowaną stronę internetową?

Odpowiedź złożona

Użyteczne: wytyczne sektorowe OECD (odzież i obuwie, rolnictwo, minerały, sektor finansowy), źródła MOP oraz CSR Risk Check. Główne luki: sektory bez wytycznych OECD usługi, budownictwo, logistyka; czynniki ryzyka wewnątrz UE, gdzie praca tymczasowa, delegowana i sezonowa jest słabo udokumentowana; oraz dane o kontrowersjach, ponieważ zapisy krajowych punktów kontaktowych OECD i BHRRC są szczątkowe, a źródła lokalne pozostają nieczytane.

Tak: jedna bezpłatna, finansowana ze środków publicznych strona unijna konsolidująca te źródła; płatny dostęp czyni z zakresu pokrycia kwestię budżetu.

Pytanie 11

Jakich innych metod lub źródeł informacji używa Państwa organizacja, aby wspierać identyfikację ryzyk (zarówno na etapie analizy obszarów ryzyka, jak i szczegółowej oceny) oraz działania monitorujące w ramach należytej staranności? Jeżeli to możliwe, proszę wskazać konkretne metody lub źródła i krótko omówić ich zalety i wady.

Odpowiedź złożona

Najwięcej wnoszą operacyjne sygnały ostrzegawcze: skrócenie terminów realizacji, wzrost nadgodzin, przechodzenie na pracę agencyjną, wysoka rotacja, opóźnienia płatnicze wobec podwykonawców - czytane łącznie z danymi skargowymi i audytowymi. Nasi klienci często prowadzą już procesy oparte na UNGP lub OECD, wiele z nich zbudowanych po to, by wykazać spełnienie minimalnych gwarancji Taksonomii, albo stosują wymagania kredytodawców EIB, EBRD i IFC. Każdy z tych systemów jest uznany międzynarodowo i podlega zewnętrznemu przeglądowi, żaden jednak nie odwzorowuje Załącznika CSDDD, więc nie można wykazać równoważności. Prosimy o opracowanie takiego przełożenia.

Rozwinięcie

Nasz roboczy zestaw źródeł dzieli się na cztery grupy. Identyfikacja podmiotu i powiązań: rejestry krajowe i rejestry beneficjentów rzeczywistych. Ryzyka społeczne: CSR Risk Check, wytyczne sektorowe OECD, źródła MOP, Better Work, Human Rights Watch, Global Witness i Glassdoor. Kontrowersje i sankcje: EU Sanctions Map, OpenSanctions, Business & Human Rights Resource Centre, OECD Watch, krajowe punkty kontaktowe OECD oraz Violation Tracker Global. Dane własne: zapisy z mechanizmu skargowego, obserwacje z audytów na miejscu oraz sygnały operacyjne, takie jak nagłe skrócenie terminów, wzrost nadgodzin, przechodzenie na pracę agencyjną, wzrost rotacji i opóźnienia płatnicze dostawcy wobec jego własnych podwykonawców.

Zestaw ten sprawdza się przy ustalaniu profilu ryzyka kraju i sektora, a zawodzi na poziomie konkretnego zakładu i konkretnego pracownika. Żadne źródło otwarte nie zastąpi kontaktu z osobami dotkniętymi.

Prosimy zatem, aby wytyczne nie tylko wyliczały źródła, lecz opisywały sposób ich zastosowania oraz granice ich wiarygodności. Wskazanie, do czego dane źródło się nie nadaje, jest równie cenne jak wskazanie jego zastosowania.

Narzędzia cyfrowe

Pytanie 12

Jakie narzędzia cyfrowe uważają Państwo za najbardziej użyteczne w ułatwianiu identyfikacji, monitorowania i oceny możliwych negatywnych skutków? Proszę wyjaśnić ich zalety i wady.

Odpowiedź złożona

Narzędzia do monitoringu mediów i kontrowersji, bazy kontrowersji oraz bazy zgłoszeń i spraw, a także zaawansowane narzędzia wyszukiwania, takie jak scrapery i crawlers.

Pytanie 13

Czy napotkali Państwo trudności lub problemy związane z narzędziami cyfrowymi, w tym kwestie powodujące zbędne obciążenia?

Odpowiedź złożona

Narzędzia niezbędne do prowadzenia wysokiej jakości procesów należytej staranności są często dostępne wyłącznie za wysoką opłatą, co wpływa na równy dostęp do tego rodzaju rozwiązań.

Pytanie 14

Czy uważają Państwo, że potrzebne są dodatkowe narzędzia cyfrowe? Na jakich funkcjach i zadaniach powinny się koncentrować?

Odpowiedź złożona

Tak. Niektórych brakuje całkowicie: unijnych danych celnych na poziomie relacji nadawca–odbiorca oraz śledzenia przesyłek, co ułatwiłoby identyfikację pośrednich partnerów. Trzecie narzędzie zakończyłoby powielanie pracy: publiczny rejestr inicjatyw branżowych i weryfikatorów wskazujący, czy każde z nich spełnia kryteria z art. 20 ust. 4 i 5. Kolejną potrzebą jest otwarte repozytorium czynników ryzyka. CSR Risk Check pokazuje, że takie narzędzie może przez lata skutecznie działać ze środków publicznych, bezpłatnie dla użytkowników.

Priorytetyzacja

Pytanie 15

Czy występują sytuacje, w których ocena dotkliwości lub prawdopodobieństwa określonego negatywnego skutku jest albo może być szczególnie trudna? Jak można przezwyciężyć te trudności?

Odpowiedź złożona

Najtrudniejsze: rozproszone skutki kumulatywne; społeczności bez formalnego tytułu prawnego do ziemi, gdzie dokumentacja wykazuje zgodność z prawem miejscowym, mimo że szkoda jest poważna; wolność zrzeszania się w państwach, w których prawo krajowe ją ogranicza, przez co nie pojawiają się skargi; skutki zdrowotne o długim okresie utajenia; ukrywana praca przymusowa; pracownicy agencyjni i sezonowi, którzy odeszli i nie występują w statystykach zakładu. Wiele zależy od prawa: czy skutek nie występuje, czy jedynie pozostaje poniżej progu istotności? Oświadczenie znaczy co innego tam, gdzie prawo pracy jest silne, a co innego tam, gdzie jest słabe. Ograniczenia z art. 8 ust. 2 i 2a mogą ten problem pogłębić.

Rozwinięcie

Za tą listą stoją dwie trudności strukturalne. Po pierwsze, skutki, dla których nie istnieje żadna konwencja pomiaru - a dotyczy to niemal wszystkiego, co odnosi się do ludzi poza własnymi pracownikami przedsiębiorstwa. Po drugie, skutki regulowane prawem: jeżeli przedsiębiorstwo przestrzega obowiązujących przepisów, czy skutek nie występuje, czy jedynie został ograniczony poniżej progu istotności? W łańcuchu wartości staje się to nierozstrzygalne. Oświadczenie dostawcy o zgodności z prawem znaczy co innego tam, gdzie prawo pracy jest silne, a co innego tam, gdzie jest słabe, i żaden kupujący nie porówna porządków prawnych kilkudziesięciu państw.

Ocena prawdopodobieństwa w sprawach dotyczących praw człowieka nie polega na liczeniu incydentów, lecz na wnioskowaniu z czynników ryzyka, co jest z natury bardziej subiektywne i podatniejsze na błąd niż ocena oparta na zdarzeniach odnotowanych.

Ograniczenia wynikające z art. 8 ust. 2 i 2a mogą pogłębiać ten problem. Jeżeli ogólne mapowanie ma koncentrować się zasadniczo na własnej działalności, jednostkach zależnych i partnerach bezpośrednich, a pogłębiona ocena dalszych ogniw łańcucha ma być uruchamiana dopiero wtedy, gdy istnieją informacje wskazujące na możliwy negatywny skutek, mechanizm ten działa słabo właśnie tam, gdzie ryzyka są najbardziej ukryte. Praca przymusowa, represje wobec pracowników, skutki dla pracowników agencyjnych lub sezonowych czy szkody wobec społeczności lokalnych

często nie generują wiarygodnych sygnałów w dokumentacji partnera bezpośredniego. W praktyce oznacza to ryzyko błędnego koła: przedsiębiorstwo nie bada głębiej, bo nie ma informacji, a informacji nie ma właśnie dlatego, że nie przeprowadzono pogłębionej oceny. Wytyczne powinny więc wyjaśnić, że brak zgłoszeń lub danych od partnera bezpośredniego nie może być traktowany jako dowód braku ryzyka, zwłaszcza w sektorach, państwach i modelach zatrudnienia, w których naruszenia są z natury trudne do ujawnienia.

Szczegółowo, za najtrudniejsze do oceny uznajemy: skutki rozproszone i kumulatywne, gdzie udział pojedynczego przedsiębiorstwa jest niewielki, a skutek zbiorczy dotkliwy; skutki wobec społeczności nieposiadających formalnego tytułu prawnego do ziemi, gdzie ocena prowadzona na podstawie dokumentacji wykazuje pełną zgodność z prawem miejscowym, mimo że skutek dla ludzi jest poważny; naruszenia wolności zrzeszania się w państwach, w których prawo krajowe ją ogranicza, przez co brak zgłoszeń i sporów zbiorowych; skutki zdrowotne o długim okresie utajenia - ekspozycja chemiczna, pyły, hałas; pracę przymusową i handel ludźmi, z natury ukrywane; skutki dotyczące pracowników agencyjnych i podwykonawców, którzy formalnie nie są pracownikami ocenianego zakładu i nie występują ani w jego statystykach wypadkowości, ani płacowych; oraz skutki wobec osób, które zakład już opuściły, w szczególności pracowników sezonowych, nieobecnych w momencie oceny.

Pytanie 16

Jakie inne elementy są szczególnie istotne dla właściwego ustalania priorytetów ryzyka w sytuacji, gdy „nie jest możliwe jednoczesne i pełne zajęcie się wszystkimi zidentyfikowanymi skutkami”?

Odpowiedź złożona

Najważniejsza jest hierarchia działań: przedsiębiorstwo powodujące negatywny skutek lub wspólnie go powodujące musi najpierw zaprzestać szkodliwego działania, a następnie zapobiegać potencjalnym negatywnym skutkom i je łagodzić, zanim zajmie się skutkami mniej znaczącymi. Dotkliwość powinna mieć większą wagę niż prawdopodobieństwo, ponieważ zwłoka może uczynić szkodę nieodwracalną; bezpośredniość zagrożenia jest czynnikiem wtórnym. Hierarchizowanie jest procesem ciągłym i służy wyłącznie ustaleniu kolejności działań; nigdy nie uzasadnia pozostawienia zidentyfikowanego skutku bez reakcji. Priorytety należy konsultować z interesariuszami, których dany skutek dotyczy.

Praktyki zakupowe

Pytanie 18

Jakie praktyki zakupowe okazały się najbardziej opłacalne, a jednocześnie skuteczne w zapobieganiu negatywnym skutkom i ich łagodzeniu? Jakie są ich zalety i wady? Czy niektóre z nich są z natury właściwe dla określonego sektora lub kontekstu? W miarę możliwości proszę podać przykłady konkretnych postanowień umownych, warunków handlowych lub innych dobrych praktyk.

Odpowiedź złożona

Wiele praktyk sprzedawanych jako należyta staranność jest w istocie przetrzucaniem kosztów. Przenoszenie obowiązków kupującego w dół łańcucha umownego, żądanie audytów i certyfikatów, które dostawca musi sfinansować, wypowiedzanie umowy przy pierwszym zarzucie, kaskadowe przenoszenie blankietowych gwarancji nic z tego nie zapobiega szkodzie; przenosi jedynie koszt zgodności na tego, kto najmniej może odmówić. Uważamy to za centralną patologię dotychczasowego wdrażania i uważamy, że wytyczne powinny to wykluczyć językiem zakazującym, a nie łagodnie zniechęcać. Konstruktynne odbicie tej zasady: kto żąda, ten płaci. Audyt, certyfikat lub działanie naprawcze wymagane przez kupującego ponad własne potrzeby

partnera jest kosztem kupującego. Naprawa zmaterializowanego skutku powinna być dzielona proporcjonalnie do wkładu każdej ze stron i do jej wagi ekonomicznej; podział po połowie wygląda neutralnie, a systematycznie sprzyja stronie silniejszej. Reguły te obowiązują we wszystkich sektorach od sektora zależy to, co się weryfikuje, a nie to, kto ma płacić.

Dochód i wynagrodzenie zapewniające godny poziom życia

Pytanie 19

Jakie najbardziej opłacalne dane są Państwu znane do ustalania dochodu zapewniającego godziwy poziom życia dostawcom prowadzącym działalność na własny rachunek („odpowiedniego dochodu zapewniającego godziwy poziom życia osobom samozatrudnionym i drobnym producentom, uzyskiwanego w zamian za ich pracę i produkcję”, zob. Załącznik do CSDDD, część I pkt 6)? Czy istnieją sektory lub regiony, dla których takie dane nie istnieją albo są szczególnie trudne lub kosztowne do pozyskania?

Odpowiedź złożona

Global Living Wage Coalition jest najsilniejsza metodologicznie, ale ma ograniczone pokrycie geograficzne; WageIndicator i ceny referencyjne Fairtrade obejmują kolejne lokalizacje lub wybrane uprawy. Na obszarach najwyższego ryzyka benchmarki są często niedostępne, niepełne lub płatne, co stanowi szczególną barierę dla bezpośrednich odbiorców od drobnych producentów rolnych. Komisja powinna współfinansować bezpłatną, corocznie aktualizowaną publiczną bazę benchmarków płacy godnej i godnego dochodu w podziale na państwa, obejmującą także państwa członkowskie i sektor usług.

Inwestycje

Pytanie 20

Jakie opłacalne praktyki znają Państwo w zakresie inwestycji przedsiębiorstw w ich łańcuchy wartości, podejmowanych w celu zapobiegania negatywnym skutkom lub reagowania na nie?

Odpowiedź złożona

Najlepszą relację kosztów do korzyści ma, wedle naszych obserwacji, przekazywanie wiedzy w dół łańcucha. Najwięksi kupujący powinni co najmniej oferować mniejszym dostawcom oraz firmom położonym głębiej w ich łańcuchach proste szkolenia i wyjaśnienia: po co istnieje należyta staranność, czego się od nich oczekuje i jak się przygotować. Dla dużego przedsiębiorstwa koszt jest znikomy; dla małego partnera zastępuje kosztowne doradztwo zewnętrzne. Tam, gdzie takiego wsparcia brakuje, żądania docierają jako niezrozumiałe wymagania i skutkują zgodnością wyłącznie na papierze.

MŚP

Pytanie 21

Czy w relacjach umownych z partnerami biznesowymi z sektora MŚP stosowali Państwo szczególne warunki umowne, które były sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminujące oraz ułatwiały lub wspierały proces należytej staranności? Proszę wyjaśnić ich zalety i wady.

Odpowiedź złożona

Klauzula jest uczciwa wtedy, gdy ciężar, który tworzy, pozostaje przy stronie, która go wywołała. Wzorzec, którego należy unikać, widać w wielu przeglądanych przez nas umowach: obowiązki płyną w dół, koszty płyną w dół, ryzyko płynie w dół. Postanowienia spełniające ten test robią trzy

rzeczy: finansują audyt, certyfikat lub działanie naprawcze z kieszeni strony, która ich żąda; zastępują natychmiastowe sankcje powiadomieniem, wspólnie uzgodnionym planem naprawczym i realistycznym terminem; oraz nie obiecują rezultatu, nad którym partner nie ma kontroli.

Pytanie 22

Jakie są najbardziej opłacalne środki wsparcia MŚP? Jakie są ich zalety i wady?

Odpowiedź złożona

Przestańmy zmuszać mniejszych partnerów do powtarzania tego samego. Najtańszy środek wsparcia nie kosztuje nic: przedsiębiorstwa objęte zakresem dyrektywy powinny mieć obowiązek przyjmowania dowodów, którymi partner już dysponuje, o ile są rzetelne i pochodzą z wiarygodnego źródła. Jedna zasada zasługuje na wyraźne sformułowanie: mniejsza spółka, która dobrowolnie publikuje solidny raport zrównoważonego rozwoju oparty na ESRS, nie powinna otrzymywać kolejnych ankiet to raport jest odpowiedzią. To jedno zdanie odciążałoby MŚP i uczyniło z dobrowolnego raportowania racjonalną inwestycję.

Środki zaradcze

Pytanie 23

Jakie są najskuteczniejsze, w tym najbardziej efektywne kosztowo, praktyki dotyczące środków zaradczych? Proszę wyjaśnić ich zalety i wady.

Odpowiedź złożona

Najskuteczniejszą praktyką jest udział osób, których dotyczy negatywny skutek, w projektowaniu środków zaradczych, połączony z wykorzystaniem mechanizmów skargowych spełniających kryteria skuteczności OECD: legitymizowanych, dostępnych, przewidywalnych, sprawiedliwych, przejrzystych, zgodnych z prawami człowieka i opartych na dialogu. W praktyce oznacza to: określoną ścieżkę zapewnienia środków zaradczych i harmonogram, eskalację w razie braku porozumienia, kanały kształtowane wspólnie z interesariuszami i dostosowane do kontekstu kulturowego, odpowiednie zasoby i personel, zabezpieczenia przed działaniami odwetowymi oraz monitorowanie rezultatów.

Pytanie 24

Jakie dobre praktyki znają Państwo w zakresie ustalania proporcjonalnego udziału przedsiębiorstwa w negatywnym skutku dla potrzeb środków naprawczych, gdy przedsiębiorstwo wspólnie powoduje ten skutek z innymi podmiotami, np. partnerami biznesowymi lub innymi firmami? Czy w przypadkach wspólnego przyczynienia się występowały trudności w ustaleniu odpowiednich środków naprawczych i jak je przezwyciężono?

Odpowiedź złożona

Współprzyczynienie się to obszar, w którym podział kosztów najczęściej zawodzi, ponieważ domyślnym punktem wyjścia negocjacji jest arytmetycznie łatwy podział po połowie. Ten domyślny podział jest błędny. Zaangażowanie powinno być ustalone przez dwa czynniki czytane łącznie: w jakim stopniu każda ze stron przyczyniła się do skutku i jaką wagę ekonomiczną każda z nich ma. Podział pół na pół między międzynarodowym kupującym a firmą rodzinną jest równością wyłącznie na papierze. Wyraźne potwierdzenie zasady proporcjonalności dałoby stronie słabszej punkt odniesienia, którego dziś jej brakuje.

Obszary dotknięte konfliktami i obszary wysokiego ryzyka (CAHRA)

Pytanie 25

Jakie są najpoważniejsze wyzwania operacyjne utrudniające skuteczną należytą staranność na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka (CAHRA)? Jak można je przezwyciężyć?

Zaznaczone opcje

- Ograniczony dostęp do danych/informacji

Pytanie 26

Czy pomocne byłyby szczegółowe wytyczne dotyczące identyfikowania obszarów „wysokiego ryzyka” poza strefami aktywnego konfliktu, aby pomóc przedsiębiorstwom ustalać, kiedy mają zastosowanie określone obowiązki należytej staranności? Jeśli tak, proszę wskazać preferowane rozwiązanie.

Zaznaczone opcje

- Odesłania do uznanych indeksów globalnych wraz z wytycznymi ich stosowania

Udostępnianie informacji i zasobów, współpraca

Pytanie 28

Jakie są główne przyczyny utrudniające udostępnianie informacji partnerom biznesowym? Jakie dobre praktyki wykształciły się w odpowiedzi na te obawy?

Odpowiedź złożona

Poufność handlowa ogranicza dzielenie się strukturami zakupowymi, cenami i wolumenami, a RODO ogranicza przekazywanie możliwych do zidentyfikowania danych dotyczących praw pracowniczych, zwłaszcza transgranicznie. Wymiana informacji jest też asymetryczna: dostawcy ujawniają swoje dane, a kupujący często nie udostępniają szczegółowych wyników oceny, powodów zakwalifikowania do danej grupy ryzyka ani informacji o własnych zobowiązaniach. Zabezpieczenia powinny obejmować poufność i ochronę danych, jednocześnie czyniąc wymianę bardziej wzajemną.

Pytanie 29

Co sprawdziło się, a co nie, we współpracy z innymi przedsiębiorstwami np. z podmiotami z tej samej branży lub w ramach inicjatyw branżowych przy realizacji określonych elementów należytej staranności, takich jak analiza ryzyka, zaangażowanie interesariuszy, środki naprawcze, inwestycje, budowanie zdolności lub wywieranie wpływu? Czy względy prawa konkurencji ograniczały tę współpracę? Jak udostępnianie danych i współpraca mogą dodatkowo zmniejszyć obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów? Proszę opisać ograniczenia i rozwiązania.

Odpowiedź złożona

Ograniczenia w dostępie do danych, dane osobowe, tajemnice przedsiębiorstwa oraz obawa przed art. 101 zniechęcają do wspólnego mapowania ryzyk i wspólnych ocen dostawców, przez co każda firma płaci osobno za te same dane i audyty. Dobre praktyki: umowy o poufności o ograniczonym celu oraz anonimizacja danych pracowniczych, z ostrożnością tam, gdzie kontekst małej firmy pozwala zidentyfikować osoby. Kolejna przeszkoda: duże przedsiębiorstwa odmawiają zapoznania

się z kodeksami postępowania mniejszych partnerów, narzucając własne to instrumentalne wykorzystanie pozycji rynkowej, które zmienia współpracę w jednostronne narzucanie warunków. Rzetelny kodeks partnera musi być brany pod uwagę. Wytyczne CSDDD powinny jednoznacznie stwierdzić, że wspólne działanie na rzecz należytej staranności w ramach sektora zbiorowe mapowanie ryzyk, wzajemne uznawanie audytów, wspólne ankiety i jednolite formaty danych, wspólne budowanie potencjału jest nie tylko zgodne z prawem, lecz wręcz pożądane, oraz powinny wyznaczyć granicę tam, gdzie ona rzeczywiście przebiega: przy koordynacji cen i warunków handlowych. Cokolwiek łagodniejszego utrwała obecny paraliż.

Wsparcie należytej staranności na poziomie grupy

Pytanie 30

Czy współpraca między spółką dominującą a jej jednostkami zależnymi wiąże się ze szczególnymi trudnościami, w tym z wymogami prawnymi wynikającymi z innych systemów regulacyjnych, które mogą tworzyć przeszkody?

Odpowiedź złożona

Struktury grupowe są mniej hierarchiczne, niż zakłada dyrektywa. Spółka dominująca może nie mieć kompetencji do wiążącego zobowiązania spółek zależnych; w układzie transgranicznym lokalne prawo spółek, lokalne zarządy i zasady odpowiedzialności mogą uniemożliwić przyjęcie wspólnego kodeksu dostawców. Nawet przy jednorodnych porządkach prawnych zarządy spółek zależnych mogą zależnie od przypadku odmówić przyjęcia rozwiązań grupowych. Należyta staranność na poziomie grupy jest zatem częściej negocjowana niż nakazywana. Zagadnienie to wymaga rzetelnej oceny skutków regulacji na poziomie UE i państw członkowskich, a nie samych wytycznych.

Modelowe klauzule umowne

Pytanie 31

Jakie są Państwa doświadczenia we współpracy z partnerami biznesowymi w celu zapewnienia skutecznej należytej staranności?

Odpowiedź złożona

Doradzamy zarówno przedsiębiorstwom wysyłającym zapytania w ramach należytej staranności, jak i tym, które je otrzymują. Średniej wielkości dostawca obsługujący kilka dużych grup unijnych może mierzyć się z nieskoordynowanymi ankietami, platformami, kodeksami i audytami, często na własny koszt. Choć narzędzia te mogą wspierać należytą staranność, powielanie zwiększa koszty bez poprawy rezultatów. Skuteczna współpraca zaczyna się od dowodów, którymi partner już dysponuje, i ogranicza dalsze zapytania do istotnych luk powiązanych z rzeczywistym ryzykiem. Istniejące dowody, w tym dobrowolny raport oparty na ESRS, powinny być akceptowane, o ile są wiarygodne, aktualne i adekwatne; dodatkowych informacji należy żądać wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne i proporcjonalne.

Pytanie 32

Jaką współpracę między przedsiębiorstwem objętym zakresem dyrektywy a jego partnerami biznesowymi powinny zalecać modelowe klauzule umowne w odniesieniu do: przyjmowania i wdrażania planów działań zapobiegawczych lub naprawczych; kosztów reagowania na negatywne skutki; zaangażowania interesariuszy; oraz mechanizmów powiadamiania i skarg? Współpraca powinna zapewniać skuteczną i opłacalną należytą staranność bez przerzucania

obciążeń na partnerów biznesowych. W miarę możliwości proszę podać przykłady odpowiednich klauzul.

Odpowiedź złożona

Wzorcowe klauzule umowne powinny odzwierciedlać partnerstwo, a nie hierarchię. Plany działań zapobiegawczych i naprawczych powinny być opracowywane wspólnie, opierać się na uzgodnionych terminach i przewidywać finansowanie przez stronę, której wymaganie spowodowało konieczność ich przyjęcia. Koszty powinny być wyraźnie przypisane: koszt danego środka powinna ponosić strona, która go wymaga, natomiast środki zaradcze powinny odzwierciedlać udział każdej ze stron w negatywnym skutku oraz jej wagę ekonomiczną. Konstruktywna współpraca z interesariuszami powinna wykorzystywać istniejące rady pracownicze, związki zawodowe lub kanały komunikacji ze społecznościami. Mechanizmy zawiadamiania i procedury dotyczące skarg powinny być interoperacyjne, zapewniając pracownikom jedną skuteczną drogę za pośrednictwem kanału kupującego albo uznanego kanału partnera.

Pytanie 33

Jeżeli przedsiębiorstwo objęte zakresem dyrektywy i jego partnerzy biznesowi mają siedziby w różnych państwach, czy potrzebne są szczególne klauzule umowne dotyczące jurysdykcji i prawa właściwego? Jeśli tak, dlaczego? Proszę podać przykłady.

Odpowiedź złożona

Tak, ale rzeczywiste pytanie nie brzmi, czy takie klauzule są potrzebne lecz dla kogo są pisane. Klauzula jurysdykcyjna to najtańsze przesunięcie ciężaru dostępne w umowie. Wskazanie sądów macierzystych kupującego nic go nie kosztuje; dla mniejszego zagranicznego partnera oznacza spór za granicą, w obcym języku, o koszcie przewyższającym wartość kontraktu. Klauzula działa wtedy tylko w jedną stronę: kupujący może pozwać, partner nie. Nic w dyrektywie temu nie zapobiega, a w praktyce jest to standard. Klauzule modelowe powinny przewidywać proporcjonalny tryb rozwiązywania sporów: eskalację, następnie mediację, następnie arbitraż w neutralnym miejscu, przy czym koszty ponosi strona, z której wymagania dany etap wynikł.

Pytanie 34

Czy istnieją inne elementy wymagane przez CSDDD, które trudno przełożyć na postanowienia umowne? W jaki sposób można przezwyciężyć te trudności?

Odpowiedź złożona

Umowy napotykają na dyrektywę w dwóch punktach. Kto płaci. CSDDD przewiduje środki, milcząc o ich finansowaniu i pozostawiając tę kwestię negocjacom cenowym -- które rozstrzygają ją niezmiennie na niekorzyść strony słabszej. Domyślna zasada podziału kosztów w wytycznych działałaby tak, jak zwykle działają zasady domyślne w prawie umów: nie wiążąco, lecz przenosząc ciężar argumentacji na tego, kto chce od niej odstąpić. Co się obiecuje. Obowiązek należytej staranności jest obowiązkiem starannego działania, skalowanym do dotkliwości i prawdopodobieństwa skutku; redagowanie umów ciąży ku sztywnym przyrzeczeniom i czystemu naruszeniu. Wtłoczone w tę gramatykę „odpowiednie środki” zmieniają się albo w aspirację, której nikt nie wyegzekwuje, albo w gwarancję, której nikt uczciwie nie udzieli -- a to właśnie wariant gwarancyjny kaskadowo przechodzi dziś przez łańcuchy dostaw. Formuła modelowa oparta na obowiązkach współpracy, przestrzeganiu wspólnie uzgodnionej sekwencji naprawczej i bieżącym informowaniu dałaby redagującym umowy użyteczną trzecią drogę.

Pytanie 35

Czy znają Państwo użyteczne i adekwatne dobre praktyki dotyczące klauzul umownych służących wdrażaniu należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska? Jeśli tak, proszę je opisać.

Odpowiedź złożona

Uczestniczyliśmy w konsultacjach dotyczących European Model Clauses for Responsible and Sustainable Supply Chains i z zadowoleniem przyjmujemy dalsze prace nad tym projektem. Obiecujące elementy to obowiązki oparte na ryzyku i proporcjonalne, akceptacja równoważnych dowodów przedstawianych przez dostawcę, zabezpieczenia informacji poufnych, odpowiedzialne praktyki zakupowe, współpraca przy działaniach naprawczych przed sięgnięciem po klasyczne środki umowne oraz odpowiedzialne wyjście z relacji. Dalszej pracy wymaga zapewnienie spójnej terminologii CSDDD, jasnego podziału odpowiedzialności, praktycznych procesów krok po kroku, ochrony MŚP przed nadmiernymi zapytaniami i dodatkowym raportowaniem oraz spójności z CSRD i dobrowolnym raportowaniem VSME.

Inicjatywy branżowe i wielostronne

Pytanie 36

Dla których środków należytej staranności inicjatywy branżowe lub wielostronne oferują, Państwa zdaniem, największą wartość dodaną?

Zaznaczone opcje

- Identyfikacja negatywnych skutków, w tym ocena ryzyka
- Priorytetyzacja
- Wsparcie MŚP
- Działania naprawcze
- Angażowanie interesariuszy

Pytanie 37

Jakie są główne wyzwania dla istniejących inicjatyw branżowych i wielostronnych we wspieraniu należytej staranności zgodnie z CSDDD? Jakie są najważniejsze luki w zasięgu geograficznym, sektorowym, tematycznym lub w pokryciu łańcucha wartości?

Odpowiedź złożona

Inicjatywy miały łączyć wysiłki; zbyt często je mnożą. Ponieważ systemy nie uznają wzajemnie swoich wyników, dostawca certyfikowany w jednym jest ponownie audytowany w kolejnym, a ciężar spada na przedsiębiorstwa, które te systemy rzekomo chronią. Drugą słabością jest jakość weryfikacji: na inicjatywie można polegać tylko o tyle, o ile jej oceniający są niezależni i kompetentni. Instytucje finansowe wydają wytyczne sektorowe, ale firmy stosują je dopiero wtedy, gdy zmusza je do tego wymóg.

Pytanie 38

Które wyzwania dotyczące zarządzania lub inne problemy istniejących inicjatyw branżowych lub wielostronnych uważają Państwo za najważniejsze?

Zaznaczone opcje

- Konflikty interesów lub nienależyty wpływ

- Niewystarczające angażowanie interesariuszy
- Procesy niedostosowane do realiów lokalnych lub interesów interesariuszy

Środki towarzyszące

Pytanie 39

Która z potencjalnych ról wspierających Komisji Europejskiej przyniosłaby Państwa organizacji największe korzyści i w jaki sposób?

Zaznaczone opcje

- Inne role

Odpowiedź złożona

Budowa wspólnej infrastruktury danych: rejestr czynników ryzyka, jeden minimalny zestaw danych, przełożenie na ESRS, bezpłatna baza referencyjna płacy godnej.

Weryfikacja przez stronę trzecią

Pytanie 40

Jakie dobre praktyki mogłyby zapewnić niezależność zewnętrznych weryfikatorów od ocenianych przedsiębiorstw, od przedsiębiorstw, w imieniu których działają, oraz od wpływów zewnętrznych?

Odpowiedź złożona

Odpowiadamy jako firma doradcza, świadoma, że zasada, którą popieramy, objęłaby także nasz własny rynek: działalność doradcza i weryfikacyjna muszą być rozdzielone strukturalnie. Podmiot lub grupa doradzająca przedsiębiorstwu nie może go wiarygodnie weryfikować i żaden reżim ujawnień tego konfliktu nie naprawi. Pozostałe elementy to wzmocnienie: wynagrodzenie oderwane od ustaleń, publikowany zakres i metodyka, rotacja, deklarowanie konfliktów. Weryfikator musi być również niezależny od kupującego zlecającego prace, którego interes w wyniku bywa równie silny.

Pytanie 41

Jaki poziom doświadczenia i kompetencji w zakresie praw człowieka (w tym praw pracowniczych) lub kwestii środowiskowych odpowiednio do charakteru negatywnego skutku jest niezbędny, aby zewnętrzni weryfikatorzy mogli wspierać przedsiębiorstwa we wdrażaniu wymogów dyrektywy?

Odpowiedź złożona

Definicję kompetencji weryfikatora należy zapożyczyć z reżimów, które już działają. Naturalnym punktem odniesienia jest akredytacja obejmująca dostawców usług atestacyjnych w zakresie zrównoważonego rozwoju, uzupełniona o dwa elementy wymagane w tej dziedzinie: wykazaną wiedzę specjalistyczną w zakresie praw człowieka i praw pracowniczych albo w danym obszarze środowiskowym oraz rzeczywistą zdolność działania w języku i kontekście społecznym odwiedzanego zakładu. Ogólne kwalifikacje audytorskie, choćby najsolidniejsze, nie przygotowują nikogo do wykrycia pracy przymusowej.

Pytanie 42

Jakie standardy najskuteczniej zapewniają odpowiedzialność zewnętrznych weryfikatorów za jakość, skuteczność, wiarygodność i rzetelność weryfikacji?

Odpowiedź złożona

Odpowiedzialność bierze się z przynależności do systemu nadzoru, który już działa, a nie z reżimu wymyślnego na potrzeby CSDDD. Akredytacja w ramach systemu atestacji zrównoważonego rozwoju, wymogi ISO dla jednostek certyfikujących i inspekcyjnych oraz nadzór krajowych jednostek akredytujących dostarczają łącznie potrzebnej maszyny: procedur jakości, skarg, sankcji, cofnięcia uprawnień. Odrębna ścieżka CSDDD podzieliłaby i tak wąski rynek oraz podniosła ceny bez podniesienia jakości.

Konstruktywne angażowanie interesariuszy

Pytanie 43

Jakie są najbardziej opłacalne sposoby angażowania interesariuszy w proces należytej staranności, z uwzględnieniem wymogów CSDDD? Jakie są ich zalety i wady?

Odpowiedź złożona

Skuteczność zaczyna się od doboru. Angażowanie zorganizowane wokół faktycznie zidentyfikowanych skutków, z udziałem grup interesariuszy powiązanych z tymi skutkami, daje użyteczne rezultaty; angażowanie zaprojektowane jako szerokie konsultacje ze wszystkimi daje dokumentację. Tam, gdzie grupy dotknięte są osiągalne, ustrukturyzowany dialog bezpośredni - wywiady, moderowane warsztaty, ukierunkowane ankiety - jest formą najtańszą i najbardziej informatywną. Tam, gdzie nie są osiągalne, uczciwą drogą są wiarygodne organizacje pośredniczące.

Pytanie 44

Które metody okazały się najbardziej opłacalne w identyfikowaniu i angażowaniu grup marginalizowanych, np. niektórych grup ludności rdzennej, lub „ukrytych” interesariuszy, takich jak osoby pracujące w sektorze nieformalnym albo ofiary handlu ludźmi?

Odpowiedź złożona

Do grup ukrytych i marginalizowanych dociera się przez organizacje cieszące się ich zaufaniem - organizacje pozarządowe poświęcone prawom danej populacji. Wiążącym ograniczeniem są pieniądze: takie NGO nie mogą nieodpłatnie poświęcać czasu pracowników na odpowiadanie na pytania firm, a bezpośrednia płatność od przedsiębiorstwa, którego łańcuch badają, podważyłaby ich niezależność. Model wykonalny: niezależny fundusz finansowany przez największe przedsiębiorstwa, przyznający granty organizacjom pozarządowym reprezentującym interesariuszy. Wytoczne powinny go poprzeć.

Pytanie 45

Jakie są najbardziej solidne i opłacalne mechanizmy gwarantujące poufność i chroniące uczestników przed działaniami odwetowymi?

Odpowiedź złożona

Kanały skargowe powinny być anonimowe i dostępne. Na gruncie polskiej ustawy o ochronie sygnalistów, wdrażającej unijną dyrektywę o sygnalistach, obowiązki te zwiększają obciążenie Rzecznika Praw Obywatelskich, który ma jednak ograniczony mandat egzekucyjny. Inspekcje pracy dysponują uprawnieniami kontrolnymi i egzekucyjnymi i powinny otrzymać finansowanie pozwalające im odgrywać większą rolę obok Rzecznika. Skuteczne mechanizmy skargowe pozostają wyzwaniem i powinny podlegać okresowemu przeglądowi przez niezależnego audytora zewnętrznego.

Informacje dla interesariuszy

Pytanie 46

Jakie są najważniejsze kwestie dla interesariuszy objętych dyrektywą w zakresie współpracy z przedsiębiorstwami na różnych etapach procesu należytej staranności? Jakie dobre praktyki prowadzą do skutecznego, w tym opłacalnego, procesu należytej staranności?

Odpowiedź złożona

Stosowanie zasad konstruktywnej współpracy z interesariuszami zawartych w wytycznych OECD na poszczególnych etapach należytej staranności. Wytyczne CSDDD powinny wyjaśnić te zasady oraz doprecyzować, w jaki sposób ramy OECD odnoszą się do szczególnych wymogów CSDDD, wspierają ich stosowanie i czym się od nich różnią. Powinny pokazać, jak każda z zasad znajduje zastosowanie w całym procesie należytej staranności. Pomogłoby to przedsiębiorstwom i interesariuszom zrozumieć, czego wymaga skuteczna współpraca, i wesprzeć spójne oraz efektywne kosztowo podejście.

Uwagi końcowe

Uwagi końcowe

Jeżeli dysponują Państwo dokumentami, na które chcieliby zwrócić uwagę Komisji, proszę zamieścić krótki opis każdego pliku i jego znaczenia. W miarę możliwości proszę również uwzględnić te informacje w odpowiednich polach odpowiedzi na pytania kwestionariusza.

Odpowiedź złożona

Dwie kwestie nie mieszczą się w żadnym pojedynczym pytaniu. Po pierwsze, wytyczne należy opracować w sposób przejrzysty: zrównoważona grupa robocza złożona z przedsiębiorstw, organizacji pozarządowych, środowiska akademickiego, praktyków, związków zawodowych i audytorów, a następnie konsultacje publiczne trwające co najmniej sześć miesięcy, z opublikowanymi uwagami i odpowiedziami. Po drugie, wytyczne należy wyraźnie zharmonizować z Wytycznymi OECD i pokazać, jak CSDDD ma się do pozostałych obowiązujących regulacji dotyczących należytej staranności.

Rozwinięcie

W odniesieniu do drugiej kwestii, przygotowane przez OECD zestawienie regulacji odnoszących się bezpośrednio lub pośrednio do należytej staranności ilustruje dokładnie te powiązania, o których wyraźne wskazanie prosimy: przedsiębiorstwo objęte zakresem CSDDD rzadko podlega wyłącznie tej dyrektywie, a wytyczne traktujące ją w oderwaniu od reszty pozostawiają praktyczną pracę nad uzgodnieniem tych reżimów samemu przedsiębiorstwu.